

Voith Ági és Rátonyi Róbert jelenete

Bemutató

az Irodalmi Színpadon

Pest-Budától — Budapestig

Mintha egy jól ismert barát egyszerre új és még vonzóbb arcát fedezzük fel s még jobban megszeretjük — úgy fedeződik fel számunkra a baráti Budapest újra, szebben az Irodalmi Színpad műsorában.

Budapest centenáriumát megünnepelendő válogatta össze *Simon Zsuzsa* szerkesztőként és rendezőként ezt a műsort. De a gazdag irodalmi és zenés anyag összeillesztésével többet tett; megfiatalította a várost, visszahozott valamit a múltból, aminek alig találjuk nyomát. Megidéződik a fiatal *Karinthy Frigyes* alakja, aki a *Rájöttem valamire* című pompás krokijában a telefon nevű új találmány furcsaságairól töpreng virtuózszellemesen; és a fiatal *Heltai Jenő*, amint a projektográf helyett a mozi szót éppen kitalálja. A klasszikus magyar irodalmat *Arany János* idézi, mert ez az ünnepi műsor a *Hidavatás*-balladával idul. A korabeli újságcikkekből idézett szociográfiai részletek, s ugyanezeknek a problémáknak nemes sanzonként való feldolgozása, izgalmas pesti életet teremt a színpadon. És az élő közegből jellegzetesen emelkedik ki a *Nyugat*-blokk: majdnem a szerkesztőségben érezzük magunkat *Ady*, *Tóth Árpád*, *Szép Ernő* társaságában, látjuk *Kosztolányi* cigarettafüstjét. Az első világháborút *Szirmai Albert*—*Emőd Tamás*, *A katonák be szépek, trará be szépek* kezdetű dal a *Mézeskalácsból*; a második világháború emlékét pedig az *Egy szerelem három éjszakájából* felidézett két dal: az *Isten veled édes Budapest* — (valaha *Sennyey Vera* nagyszerű sanzonja) — és az *Etikett*-dal. *Rátonyi Róbert* megrázóan mondja el *Nagy Lajos Pincenaplójának* részletét, és a soroksári plébános megrendítő írását a frontvonalról, senkiföldjéről és végül a felszabadulásról.

A rendezés — miközben a sokfajta elemet stílusegyiségbe komponálja — s új műfajt teremt drámai és lírai „Budapest showt”, megrendítő vallomást tesz a város szeretetéről. *Rátonyi Róbert* a főszerepben sokfajta képességét kitűnően ötvözi; nagy drámai erő és líra jellemzi prózáját, elegancia sanzonjait — kitűnő házigazdája ennek az estének. *Dégi István* sajátos hangvétele éppúgy érvényesül, mint *Medgyesi Mária* drámai ereje, énekkultúrája. *Benedek Miklós* énekesvándései, *Balogh Zsuzsa* dekoratívtsága, *Voith Ági* pikáns-érdekes játéka, *Somhegyi György* jó ízei, erősségei az estének. A főiskolás *Szakácsi Sándor* meglepően kiforrottan játszik.